

ПРОФЕСІЮ лікаря Марія Дмитрівна Кривокульська вибрала не випадково. Ішла до неї з дитинства, коли почала розуміти людські страждання і болі, з шкільних років, коли відчувала потребу стати на захист людини, уберегти її від нещастя, повернути не тільки до життя, а й активної діяльності. Одним словом, полюбила не легку лікарську професію на все життя, вибрала її за велінням серця.

До того ж, все склалося якнайкраще. Зразу після закінчення школи, не вагаючись, поступила у Львівський медичний інститут, хоча зробити це було непросто. Допомогли вроджена наполегливість при досягненні мети, хороші знання і віра в свої сили, впевненість у правильному виборі професії.

ВЧИТИСЯ було нелегко, бо хоча вона в сім'ї була єдиною донькою, але на велику допомогу не розраховувала. На той час помер батько і самотній матері довелось всі турботи по дому взяти на свої плечі.

— Батьки з нами не їздили в інститут, коли ми поступали на навчання, не балували надмірною увагою і в процесі навчання. Правда, мама чим могла — допомагала. Інколи пересилала із знайомим водієм автобуса (жила наша сім'я в Дрогобичі), посылку з харчами, бо сама я не мала коштів для того, щоб часто їздити додому. Берегла кожну копійку. Мама ж до мене приїхала аж на четвертому курсі, коли я їй сповістила, що виходжу заміж. Приїхала, бо потрібно було, так би мовити, познайомитись із майбутнім зятем.

САМЕ з цією подією пов'язано те, що свій трудовий шлях Марія Дмитрівна розпочала у нашому поліському краї. А привела її сюди, як жартує вона, сама доля. Навчалась Марія на

**ЗА ВЕЛІННЯМ
СЕРЦЯ**

Учні, які приходять в училище, мають відносне поняття про свою майбутню професію. Більшість з них ще не мають практичних навиків. І приємно лікарю-викладачу, що з його допомогою учні набувають теоретичних знань, засвоюють їх на практиці, вперше самостійно почнуть працювати і, як результат вчительської праці, йдуть у самостійне життя сформовані спеціалісти.

— У цікавій формі проводить Марія Дмитрівна свої уроки. — розповідає заступник директора по навчальній роботі медучилища Р. Д. Назаршина. — Вона не старяється весь час дотримуватись конспекта чи підручника, створює таку атмосферу, що учні легко засвоюють матеріал, уроки не стомлюють їх.

Марія Дмитрівна здійснює керівництво у групі Б першого фельдшерського курсу. Юнаки і дівчата поважають свого наставника, довіряють їй у всьому, завжди відчувають її підтримку. Головне, чому навчає своїх вихованців педагог, — милосердю, доброті, виховує почуття відповідальності за долю хворої людини, чие здоров'я довірено лікарю, медсестрі, фельдшеру. І вже нині її вихованці активно втілюють у життя її благодійні ідеї. Активну участь у роботі клубу «Милосердя» беруть Тетяна Малюк, Галина Долженкова, Ірина Козлова, Алла Дежнюк, Ірина Левчук, Валентина Чудинович, Людмила Козел, Лілія Скаковець, які не тільки оволодівають своєю професією, а й надають значну допомогу престарілим людям, ветеранам війни і праці.

ЗА сумлінну багаторічну працю на ниві охорони здоров'я М. Д. Кривокульська нагороджена медаллю «За трудову доблесть». На ознаменування 100-річчя з дня народження В. І. Леніна, значками «Відмінник охорони здоров'я»

СЕРЦЯ

в'язано те, що свий трудовий шлях Марія Дмитрівна розпочала у нашому поліському краї. А привела її сюди, як жартує вона, сама доля. Навчалась Марія на четвертому курсі медінституту. У той же час в їхньому інституті на курсах удосконалення лікарів навчалась група хірургів. Серед них був і хірург Богдан Кривокульський, який вже працював за направленням в селищі Рокитне. І ось, як це трапляється, групу студентів і групу курсантів звели в одній аудиторії, де читав лекцію професор Караванов. Тут і познайомились молодий хірург і майбутній терапевт.

Згодом, після закінчення інституту, Марія Дмитрівна їде за чоловіком на Рокитнівщину. З того часу разом з чоловіком працює в районній лікарні. Їй довірили завідувати терапевтичним відділенням, де вона працювала до 1987 року.

ЗНАЧНОЮ мірою пощастило Марії Дмитрівні в тому, що протягом свого трудового життя їй довелося спілкуватися з добрими і

щирими людьми, хорошими спеціалістами, які не шкодували сил і здоров'я для боротьби за здоров'я людини. Адже в далекі 50-і і 60-і роки лікарів у районі було небагато, а умови праці були значно гірші, ніж тепер. Бездоріжжя, не було транспорту. Але лікарі робили все від них залежне, щоб вчасно прийти на допомогу хворому. Такими ентузіастами своєї професії були Лариса Дмитрівна Киричок, Марія Леонтіївна Дайн, Богдан Дмитрович Кривокульський. А особливо теплими словами згадує Марія Дмитрівна педіатра Галину Дмитрівну Ходаківську. Сама вона мала слабеньке здоров'я, а скільки робила для дітей. Вона не тільки приймала в кабінеті. Її часто можна було бачити в дитсадках і яслах, в оселях рокитнівчан. Вона

не тільки лікувала, а широко пропагувала медичні знання серед населення.

З лікарів молодшого покоління Марія Дмитрівна відзначає Ганну Пилипівну Монастирську.

— Ось ці люди і сприяли моему професійному росту. Є в них багато чого почерпнути і в суто людському розумінні: щирі в спілкуванні з людьми, мали велику відповідальність за доручену справу, — відзначає Марія Дмитрівна. Це велике щастя, що мені довелося поруч з ними трудитись.

НИНІ Марія Дмитрівна викладає терапію в медучилищі, але і досі не пориває зв'язків з колективом терапевтичного відділення. Вона розподіляє свій час так, щоб займатися лікарською практичною роботою і навчати молодь.

«За трудову доблесть. На ознаменування 100-річчя дня народження В. І. Леніна», значками «Відмінник охорони здоров'я» і «Ветеран праці».

Марія Дмитрівна та її чоловік, добре всім відомий в районі хірург, виростили і виховали двох синів. І що особливо радує серце батьків, то це те, що старший син Дмитро теж пішов їх шляхом. Закінчивши Тернопільській медінститут, він здобув професію лікаря-онкогінеколога і працює в поліклініці цього медінституту.

ОГЛЯДАЮЧИ пройдений шлях, Марія Дмитрівна може бути задоволена зробленим за своє життя. Хоча вона ніколи не вважає, що зробила все, що могла, і твердо впевнена: попереду у неї роки напруженої, творчої праці. А для цього є все необхідне: знання, значний досвід практичної роботи в системі охорони здоров'я і спілкуванні з людьми.

А. БОГДАНЕЦЬ.

На фото: лікар-терапевт **М. Д. КРИВОКУЛЬСЬКА** в молоді роки.